

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-60/17-14

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Mirjane Čačić, predsjednice vijeća, Arme Vagner Popović i Ane Berlengi Fellner, članica vijeća, te sudske savjetnice Maje Novosel, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja kojeg zastupa opunomoćenica dipl.iur., protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti (HAKOM), Roberta Frangeša Mihanovića 9, Zagreb, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Grad Novska, Trg dr. Franje Tuđmana 2., Grad Lipik i Grad Labin, svi zastupani po punomoćniku odvjetniku radi prisilne izvršenja rješenja, na sjednici vijeća održanoj 15. travnja 2021.

presudio je

- I Tužbeni zahtjev se usvaja.
Poništava se rješenje Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-07/17-01/16, urbroj: 376-10/17-4 od 3. ožujka 2017. godine.
- II Odbija se zahtjev zainteresiranih osoba Grada Novska, Labin i Lipik za naknadu troškova spora.
- III Ova će se presuda objaviti u Narodnim novinama.

Obrazloženje

1. Osporenim rješenjem tuženika pod točkom I. izreke utvrđuje se da nije postupilo sukladno odredbi članka 28. stavak 4. i članka 29. stavak 1. Zakona o elektroničkim komunikacijama (Narodne novine, broj 73/08., 90/11., 133/12., 80/13. i 71/14.) te da nije u cijelosti uplatilo naknadu koja je utvrđena rješenjem Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti: klasa: UP/I-344-03/16-11/212; klasa: UP/I-344-03/15-11/665; klasa: UP/I-344-03/16-11/284. Pod točkom II. izreke naloženo je tužitelju u roku od 8 dana od zaprimanja ovog rješenja, isplatiti preostali dio naknade za pravo puta koja je utvrđena naprijed citiranim rješenjima tuženika. Pod točkom III. izreke naloženo je tužitelju u roku od 8 dana od zaprimanja ovog rješenja dostaviti tuženiku dokaz o izvršenju po svakom navedenom rješenju iz točke I. i II. izreke. Pod točkom IV. izreke naloženo je tužitelju da u svim budućim slučajevima uplaćuje naknadu za pravo puta na način i u rokovima kako će to biti utvrđeno rješenjem tuženika. Pod točkom V. izreke utvrđeno je da ukoliko tužitelj ne izvrši naloženo u ostavljenim rokovima iz točke II. i III. izreke ovog rješenja ili da postupi protivno točki IV. izreke ovog rješenja, inspektor elektroničkih komunikacija će odgovornoj osobi izvršenika izreći novčanu kaznu u iznosu od

50.000,00 kn, a u slučaju daljnjeg neizvršenja obveze će se izreći novčana kazna u dvostrukom iznosu.

2. Tužitelj je protiv citiranog rješenja tuženika podnio tužbu u kojoj u bitnom navodi da je tuženik donio rješenje kojim je tužitelju utvrđen infrastrukturnim operatorom za niz nekretnina na području Grada Novske na kojima tužitelj ima položenu EKI, te je utvrđena godišnja visina naknade za pravo puta na tim nekretninama, sastavni dio rješenja čini pripadajuća potvrda o pravu puta broj: 8245 i tablica 1 iz Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta (Narodne novine, broj 152/11., 151/14.) s popisom čestica, vlasnika čestica i upravitelja općeg dobra sa adresama, površinama koje zauzima EKI, vrstom nekretnine ili općeg dobra. Identična rješenja donesena su dana 21. prosinca 2016. godine u odnosu na EKI tužitelja položenu na području Grada Labina te dana 3. siječnja 2017. za područje Grada Lipika. Zbog niza nezakonitosti tužitelj je pred ovim Sudom protiv sva tri rješenja tuženika pokrenuo upravne sporove, a 8. veljače 2017. godine je tužitelj zaprimio obavijest inspektora tuženika o provođenju postupka inspekcijskog nadzora nad tužiteljem u svezi utvrđivanja postupanja tužitelja po prethodno tri spomenuta rješenja tuženika, radi plaćanja naknade za pravo puta gradovima te postupanjem sukladno članku 28. stavak 4. i članku 29. stavak 1. ZEK-a te članku 4. stavak 3. Pravilnika. Napominje da je zaključkom od 27. veljače 2017. godine inspektor tuženika spojio sva tri postupka inspekcijskog nadzora uz obrazloženje da se odnose na istu činjeničnu i pravnu osnovu pa su gradovi zastupani po istom punomoćniku. Ističe da se prema odredbi članka 137. Zakona o općem upravnom postupku izvršenje novčanih obveza provodi u skladu s propisima koji se primjenjuju na sudsko izvršenje te se provodi sudskim putem na temelju zahtjeva javnopravnog tijela koje je donijelo rješenje ili stranke kojoj je izvršenje u interesu, te se u skladu s odredbom članka 139. istog Zakona rješenje o izvršenju donosi ako izvršenik ne postupi po rješenju. Ističe da u smislu članka 139. i 142. ZUP-a je razvidno da se ne može tužitelja prisiljavati na plaćanje naknade za pravo puta kao novčane obveze, prijetnjom izricanja novčane kazne odgovornoj osobi a upravo to inspektor tuženika čini pod točkom V. izreke osporenog rješenja, navodeći kako je odredbom članka 142. istog Zakona prisilno izvršenje rješenja izricanjem novčane kazne predviđeno samo za izvršenje nenovčanih obveza, a u konkretnom slučaju kada se od tužitelja traži da plaća naknadu za pravo puta, govorimo o izvršenju novčanih obveza i tada se upravo radi o situaciji iz članka 137. ZUP-a prema kojem se novčane obveze izvršavaju u skladu s propisima koji se primjenjuju na sudsko izvršenje, pa je prisilno izvršenje obveze izricanjem novčane kazne moguće prema važećim odredbama ZUP-a samo za slučaj kad govorimo o nenovčanim obvezama. Nadalje, predmetom izvršenja kako je to propisano odredbom članka 139. istog Zakona ne bi mogla biti niti točka III. izreke osporenog rješenja kojom se tužitelja, uz prijetnju novčanom kaznom u točki V. izreke istog rješenja, obvezuje dostaviti tuženiku u roku od 8 dana dokaz o izvršenju svakog od tri donesena rješenja tuženika, dakle tužitelj se pod prijetnjom novčane kazne poziva dostaviti u ostavljenom roku određene dokaze, pa se ovdje radi o čistom postupovnom pitanju koje ne može biti predmetom izvršenja kakvog ima u vidu odredba članka 139. navedenog Zakona. Iz pogrešno i nepravilno utvrđenog činjeničnog stanja izveden je i pogrešan zaključak da tužitelj ne bi postupio u skladu s odredbom članka 28. stavak 4. i članka 29. stavak 1. ZEK-a te članka 4. stavak 3. Pravilnika s obzirom da inspektor tuženika pogrešno tumači navedene odredbe. Rješenjima ravnatelja tuženika tužitelj je utvrđen infrastrukturnim

operatorom na nizu nekretnina na području gradova Novska, Lipik i Labin, te se utvrđuje godišnji iznos naknade za pravo puta na predmetnim nekretninama, a sastavni dio rješenja tuženika je i potvrda o pravu puta i tablica 1 s popisom čestica kojima prolazi tužiteljeva EKI te podacima o vlasnicima ili upraviteljima nekretnina tamo gdje su isti poznati, stoga su rješenja ravnatelja tuženika deklaratorne naravi te se njima ne nalaže nikakva obveza pa sva prava i obveze infrastrukturnog operatora i ovlaštenika naknade za pravo puta izviru iz ZEK-a i Pravilnika, citirajući odredbe članka 28. stavak 4. i 29. stavak 1. ZEK-a, te članak 4. stavak 3. Pravilnika. Ističe da u skladu s odredbom članka 4. stavak 4. Pravilnika, za one nekretnine na koje se odnosi potvrda o pravu puta, a za koje nije moguće utvrditi vlasnika, za upravitelja općeg dobra uvidom u javne knjige, infrastrukturni operator je obavezan uputiti javni poziv o pravu puta i obvezi plaćanja naknade svim vlasnicima, odnosno upraviteljima nekretnina putem svoje web stranice te oglasnih ploča lokalne uprave. Sukladno navedenom, tužitelj je kao infrastrukturni operator u ostavljenom roku u potpunosti izvršio plaćanje naknade za pravo puta svakom od navedenih gradova, za sve one nekretnine za koje je u tablici 1 pod kolonom vlasnik/upravitelj bilo vidljivo da je grad vlasnik nekretnina ili upravitelj općeg dobra, odnosno prema stanju u javnim knjigama. Tužitelj je u postupku inspekcijskog nadzora o tome obavijestio inspektora i dostavio mu dokaze o provedenom plaćanju pripadajuće naknade za pravo puta navedenim gradovima. Za nekretnine iz tablice 1, na koje se odnose izdane potvrde o pravu puta a za koje nije bilo moguće utvrditi vlasnika odnosno upravitelja općeg dobra uvidom u javne knjige i tablicu 1, tužitelj je postupio sukladno članku 4. stavak 4. Pravilnika, te objavio javni poziv o pravu puta i obvezi plaćanja naknade svim vlasnicima nekretnina odnosno upraviteljima općeg dobra putem svoje web stranice te oglasne ploče lokalne uprave, čime je u svemu postupio u skladu s odredbama zakona i Pravilnika. Inspektor je u potpunosti ovdje zanemario očitovanje tužitelja.

3. U svom odgovoru na tužbu tuženik navodi da je osporeno rješenje doneseno u okviru ovlasti propisanih odredbama Zakona o elektroničkim komunikacijama (Narodne novine, broj 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17., dalje: ZEK), te da su osporenim rješenju prethodili upravni postupci utvrđivanja infrastrukturnog operatora na nekretninama JLS, u konkretnom slučaju Grada Novska, Labin i Lipik u postupcima u kojima je utvrđen iznos naknade za pravo puta i tužitelj obavezan naknadu platiti navedenim jedinicama lokalne samouprave, a riječ je o rješenjima tuženika klasa: UP/I-344-03/15-11/665; UP/I-344-03/16-11/284 i UP/I-344-03/16-11/212 te da je obveza plaćanja naknade za pravo puta propisana člankom 28. stavak 4. i člankom 29. stavak 1. ZEK-a. Međutim, kako tužitelj nije platio navedenu naknadu u iznosima određenim citiranim rješenjima, tuženik je osnovano osporenim rješenjem naložio istom plaćanje te naknade pri čemu je postupio sukladno citiranim odredbama Zakona, pa je obveza tužitelja postupiti prema zakonskoj obvezi uplate utvrđenog iznosa naknade za pravo puta, a nepostupanje po navedenoj obvezi povlači pravo tuženika da, temeljem članka 12. stavak 1. točka 14. i članka 112. stavak 1. točka 8. ZEK-a poduzme mjere za otklanjanje te nepravilnosti. U tom smislu je osporenim rješenjem i naloženo tužitelju plaćanje navedenog iznosa naknade za pravo puta te je tužitelju uz to i osnovano utvrđena obveza dostave dokaza o poduzetim mjerama radi otklanjanja utvrđenih nepravilnosti u skladu s odredbom članka 112. stavak 1. točka 6. istog Zakona. Predlaže tužbu odbiti.

4. Zainteresirana osoba Grad Novska u odgovoru na tužbu ističe da je u upravnim postupcima u kojima su donesena rješenja koja se izvršavaju utvrđeno da

je tužitelj kao infrastrukturni operator u obvezi vlasnicima nekretnina i upraviteljima općeg dobra plaćati naknadu za pravo puta u smislu odredbe članka 28. Zakona, pa zbog toga što tužitelj obvezu plaćanja naknade za pravo puta koja je utvrđena izvršnim rješenjima nije u cijelosti ispunio, djelatnost elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga ne obavlja u skladu s odredbom članka 28. stavak 4. ZEK-a, što je i utvrđeno pod točkom I. osporenog rješenja, pa je prema članku 112. stavak 1. točka 8. istog Zakona, u obavljanju inspekcijskog nadzora inspektor bio ovlašten narediti usklađivanje obavljanja djelatnosti elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga s odredbama Zakona te tužitelju naložiti ispunjavanje utvrđenih obveza kao i dostavu dokaza o ispunjenju obveza prema pravilima o izvršenju nenovčanih obveza (članak 138. ZUP-a, 47/09.) pod prijetnjom izricanja novčane kazne (članak 142. ZUP-a), a ne zahtijevati da se izvršenje obveze provodi sudskih putem (članak 137. stavak 2. ZUP-a). Predlaže odbiti tužbeni zahtjev.

5. Zainteresirani Grad Labin u svom očitovanju na tužbu u bitnom ističe da je osporeno rješenje doneseno iz razloga što tužitelj nije u cijelosti ispunio svoju obvezu pa je inspektor postupio u skladu sa zakonskim odredbama. Napominje da je tužitelj naknadno ispunio svoju zakonsku obvezu plaćanja naknade za pravo puta (koja je utvrđena u izvršenim rješenjima i potvrdama o pravu puta) i platio preostali neplaćani dio naknade po svakom pojedinačnom rješenju, čime je postupio prema točki II. izreke osporenog rješenja. Upućuje na presudu Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, poslovnog broja: UsII-61/17 od 30. svibnja 2018. godine kojom je u objektivno identičnom upravnom sporu tužbeni zahtjev tužitelja za poništenje rješenja tuženika odbijen. Potražuje trošak sastava odgovora na tužbu uz PDV u ukupnom iznosu od 3.125,00 kn.

6. Zainteresirani Grad Lipik, u svom odgovoru na tužbu navodi identično navodima Grada Novska i Grada Lipika (s obzirom da su zastupani po istom punomoćniku i odvjetniku), potražujući također trošak sastava odgovora na tužbu uz PDV u iznosu od 3.125,00 kn.

7. U skladu s odredbom članka 6. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17., dalje: ZUS) tužitelju je kao i tuženiku dostavljen odgovor zainteresiranih osoba, a tužitelju i odgovor na tužbu tuženika.

8. Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja (odredba članka 55. stavak 3. ZUS-a), ovaj Sud tužbeni zahtjev tužitelja ocjenjuje osnovanim.

9. Prema podacima spisa predmeta, odnosno osporenog rješenja o prisilnom izvršenju, utvrđuje se da tužitelj nije postupio u skladu s odredbom članka 28. stavak 4. i 29. stavak 1. Zakona o elektroničkim komunikacijama (Narodne novine, broj: 73/08., 90/11., 133/12., 80/13. i 71/14., dalje: ZEK), odnosno da nije u cijelosti uplatio naknadu po rješenjima tuženika: klasa: UP/I-344-03/16-11/212; klasa: UP/I-344-03/15-11/665; klasa: UP/I-344-03/16-11/284.

10. Međutim, presudom ovog Suda, poslovni broj: UsII-4/17 od 17. siječnja 2018. godine poništeno je rješenje tuženika, klasa: UP/I-344-03/15-11/665 od 15. prosinca 2016. godine, a presudom ovog Suda, poslovni broj: UsII-12/17 od 12. srpnja 2017. poništeno je rješenje tuženika, klasa: UP/I-344-03/16-11/212 od 3. siječnja 2017. godine, koja rješenja se ovdje u osporenom rješenju tuženika izvršavaju, pa se stoga osporeno rješenje tuženika u odnosu na navedena rješenja već iz tog razloga ne mogu ocijeniti zakonitim.

11. Nadalje, u odnosu na rješenje tuženika koje je pravomoćno, klasa: UP/I-344-03/16-11/284, (tužba tužitelja odbijena presudom ovog suda UsII-6/17 od 25. siječnja 2018.) ali i u odnosu na preostala dva rješenja tuženika naznačena pod točkom I. izreke osporenog rješenja treba reći da u konkretnom slučaju nije bilo osnova za spajanje navedenih postupaka okončanih naprijed navedenim rješenjima tuženika (zaključak od 27. veljače 2017. godine, koji prileži spisu predmeta), uz obrazloženje da se odnose na istu činjeničnu i pravnu osnovu jer to ne proizlazi iz navedenih rješenja.

12. Nadalje, pod točkom II. naloženo je tužitelju u roku od 8 dana isplatiti preostali dio naknade po naprijed navedenim rješenjima tuženika te o tome dostaviti dokaz po svakom navedenom rješenju (točka III. izreke), a u slučaju da tužitelj ne izvrši naloženo u ostavljenim rokovima iz točke II. i III. ili da postupi protivno točki IV. (naloženo tužitelju da u svim budućim slučajevima uplaćuje naknadu za pravo puta na način i u rokovima kako će to biti utvrđeno rješenjem tuženika), inspektor elektroničkih komunikacija će izreći odgovornoj osobi ovlaštenika novčanu kaznu u iznosu od 50.000,00 kn, a u slučaju daljnjeg neizvršenja obveze biti će izrečena novčana kazna u dvostrukom iznosu.

13. Dostavljanje dokaza (ili dokumentacije), posebno nalaganje postupanja u budućim slučajevima ne može biti predmetom izvršenja u smislu odredbe članka 139. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj: 47/09., dalje: ZUP), budući da dostava dokaza predstavlja postupovnu radnju, a ne rješavanje u upravnoj stvari pa stoga eventualno nedostavljanje i nepostupanje po navedenoj obvezi ne može biti predmetom prisilnog izvršenja u smislu citirane odredbe Zakona, pa stoga niti donošenja rješenja na temelju odredbe članka 142. ZUP-a koja se odnosi na prisilno izvršenje nenovčanih obveza novčanom kaznom.

14. Stoga osnovano prigovara tužitelj u tužbi da tuženik nije imao zakonske osnove istom zbog nedostavljanja dokaza zaprijetiti prisilnim izvršenjem izricanjem novčane kazne odgovornoj osobi.

15. Slijedom navedenog, ovaj Sud je, na temelju odredbe članka 58. stavak 1. ZUS-a, odlučio kao pod točkom I. izreke te u odnosu na zatraženi trošak zainteresiranih osoba kao pod točkom II. na temelju članka 79. ZUS-a.

16. Odluka o objavi presude u Narodnim novinama temelji se na odredbi članka 14. stavak 8. ZEK-a.

U Zagrebu, 15. travnja 2021.

Predsjednica vijeća
Mirjana Čačić, v.r.

Za točnost otpisavka – ovlaštenu službenik
Mirjana Nemčić

PRIJEMNI ŠTAMPILJ
REPUBLIKA HRVATSKA
376 HAKOM

Primijeno: 21.04.2021. 09:07 h		
Klasifikacijska oznaka:	Ustrojstvena jedinica:	
034-07/17-01/91	376-08	
Uredben broj:	Pilazi:	Vrijednost:
437-21-04	0	

d2673622

